

Исусъ Христосъ имъ отговорилъ: „не дванадесять ли часа сж въ дени? Който ходи денемъ, той нѣма да ся спотъкне, зачтото види свѣтъ, освѣщающій мѣръ; но онзи ще ся спотъкне, който ходи ношемъ, зачтото не види свѣтлинѣ.“ Послѣ, като нѣколко помълчалъ, дорекълъ: „Лазарь, пріятелі-тъ ни, заспа, да идж да го разбудж.“ — „Господи!“ говорили ученицы-тъ: „ако е заспалъ, то ще му стане полегко.“ — Но Исусъ Христосъ говорилъ не за снѣ, но за смъртъ-тъ му; а ученицы-тъ не Го разумѣвали. Тогава Господь имъ казалъ право: „Лазарь умрѣ. Азъ ся радвамъ за васъ: вы ще ся утвърдите во вѣрѣ-тъ ви, зачтото знаяхте, че Азъ не бѣхъ тамъ. Но да идемъ до него.“ Апостоль ѳома, понеже страхувалъ за живота на Учителя си, противъ когото Іудей-тъ были толкосъ озлоблены, казалъ: „да идемъ и ный: нека умремъ наедно съ Него.“

Вече сж были минжли четири дни, откакъ былъ погребенъ Лазарь, кога дошълъ Исусъ Христосъ во Виваніѣ. Това село ся намирало недалече отъ Іерусалимъ, и мнозина отъ Іудей-тъ дошли да утѣшавать Марѣж и Маріѣ. Кога чула, че ся приближава Исусъ Христосъ, Марѣа потекла да Го посрѣщне; а Маріа останалѣ дома. „Господи!“ воскликнула Марѣа, „ако бы былъ Ты тука, не бы умрѣлъ братъ ни. Но азъ сжмъ и сега увѣрена, че каквото и да попросишь отъ Бога, Богъ ще Ти даде.“ — „Братъ ти ще воскресне!“ казалъ Спаситель. „Знаѣж, че ще воскресне“, отговорила Марѣа: „въ деня-тъ на общо-то воскресеніе.“ Исусъ Христосъ казалъ: „Азъ сжмъ животъ и воскресеніе! Който вѣрва въ Мене, той ако и да умре, ще оживѣе, и всѣкий, който живѣе и вѣрва въ Мене, не ще умре во вѣкъ. Вѣрвашъ ли на това?“ — „Вѣрвамъ, Господи!“ отговорила Марѣа, „че си Ты Христосъ, Сынъ Божій, Който трѣбваше да дойде въ мѣръ.“

Каква вѣра!... Една само глѣбоковѣрующа, благоче-